

Homilie zondag 24 maart 2019; Ex - Kor – Lc 13, 1-9

Als een vijgenboom, boom van vrede en veiligheid,
staan wij geplant in de wijngaard van Gods Liefde.

Dat zegt Jezus ons vandaag in het evangelie en staat in ons misblaadje om in stilte te lezen.

Dat is ook wat we als mens

in Heilige Stilte, in Gebed en in Meditatie zelf aan de lijve kunnen ondervinden.

Wie is die God dan wel?

Hij/Zij vertelde het al aan Mozes: 'Ik BEN die IS.'

God laat zich kennen, deelt zich mee als Alomtegenwoordige, Altijd Aanwezige, Intiem Nabije.

Zoals Mozes ervaaarde in zijn Gods-ontmoeting.

Zijn vonk innerlijk Licht werd één met Gods Vuur:

de doornstruik die in lichterlaaie stond en toch niet verbrandde.

Als Mens zijn we een sprankel Licht en Liefde

in het oneindige, niet verbrandende Vuur van Gods Lichtende Aanwezigheid.

Alleen zijn mensen dat vaak vergeten.

Dat vergeten noemen ze in het Boeddhisme en in het Hindoeïsme 'Maya',

de versluiering, het vergeten van onze werkelijke, van onze goddelijke natuur

Dat is het duivelse, alles wat ons Bewustzijn weghoudt van onze Goddelijke oorsprong.

Zo leven we vaak enkel vanuit onze eerste adem,

enkel op de buitenwereld gericht met onze zintuigen,

enkel bezig met presteren en doen zonder Godsverbondenheid.

Voor vele mensen in onze gesecculariseerde - niet meer met God verbonden - westerse wereld,

is het met de dood dan ook definitief afgelopen.

Hoe schraal wordt voor velen het leven dan;
hoe verdord, hoe weinig vrucht: eten, werken, slapen; eten, werken, slapen...
Zoals destijds het volk als slaven in Egypte.
Zoals Jonathan Holslag, professor internationale betrekkingen aan de VUB,
deze week schrijft in zijn column in Knack:
'Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de grote massa in Vlaanderen
steeds decadenter, egoïstischer en onverschilliger wordt.
En als die onverschilligheid het gevolg is van de ongelofelijke werkdruk
in een door rijken uitgebuite economie,
dan zouden we beter in opstand komen
in plaats van ons te onderwerpen aan deze nieuwe slavenmentaliteit.' Zo schrijft hij.

Het is echter Gods bedoeling dat een Mens zich bewust wordt
van zijn tweede Adem, zijn echte Zelf, zijn Goddelijke Natuur: zuiver Licht.
En dat een Mens zich laat verbinden met Gods Licht in gebed en meditatie.

Zoals Jezus vandaag in de parabel vertelt,
komt de eigenaar immers zelf zoeken of we vrucht dragen.
God zelf staat voortdurend op de uitkijk of ieder van ons
als mens met een vrije wil,
zijn eigen sprankel Licht en Liefde
met God, met De Bron, met de Aanwezige wil verbinden.
Want enkel dan dragen we blijvende vruchten.
Elke tuinier weet dat als je de plant afsnijdt van zijn Bron,
zeer snel de verwelking en tenslotte de dood intreedt.

Vandaar dat deze waarschuwing vandaag in elke lezing staat.

Jezus zegt: 'Als ge niet tot bekering komt,
zult ge allen op dezelfde wijze omkomen.

En Paulus zegt dat enkel zij die dronken uit de geestelijk rots, Christus zelf, zullen overleven.
En Mozes ervaart dat hij enkel met de steun van 'Hij die is' naar de farao kan gaan.

Vastentijd is een tijd van bekeren, ons keren naar Gods Liefde;
ons hart laten uitzuiveren door ons te keren naar Gods Hart.

In dezelfde Knack horen we ook een topneuroloog Steven Laureys
die wereldfaam verwierf met zijn onderzoek naar Bewustzijn bij comapatiënten.
Zeven jaar geleden lag hij echter totaal ondersteboven na een onverwachte echtscheiding.
Hij vluchtte in alcohol, sigaretten, antidepressiva en slaapmiddelen.
Hij raakte de bodem. Meermaals.
Tot yoga, mindfulness en meditatie een uitweg boden.
Met onderzoek toont hij aan dat meditatie een weg is
om waarden zoals solidariteit, empathie en mededogen
- teveel afwezig in onze competitieve samenleving - meer naar de voorgrond te halen.

Waar hij dat in dit interview niet in een religieuze context plaatst,
zien we hier in onze Geloofsgemeenschap Gods-verbonden wijngaardeniers
die in meditatie en gebed hun ziel laten raken door Gods Aanwezigheid.
Die van daaruit de grond nog eens omspitten
als mensen door de tegenslagen van het leven verdord dreigen te raken;
die mest aanbrenge wanneer mensen getroffen zijn door een klein of groot verlies.

Geroepen om hier wijngaardeniers zijn te zijn voor elkaar.
Ook voor de ruimere wereld,
met de oproep mensen die gevlucht zijn als onze naasten lief te hebben en te behandelen;
met bijvoorbeeld het solidariteitsmaal vorige week
waar we bewust gemaakt werden, serieus en ludiek,
dat boeren in Guatemala dreigen uitgehongerd te worden.
Zo worden we medestanders en naasten.

Wanneer we vertrekken vanuit Godsverbondenheid,
vanuit onze tweede adem, Gods Licht in ons,
kunnen we onszelf, anderen en deze aarde een tweede adem, een tweede kans geven...